

บทสนทนาจากเจ้าอาวาส

ศักดิ์ศรีการเป็นคริสตชน

วันนี้เป็นวันสมโภช ท่านนักบุญยอห์น บัปติสท์ บทอ่านที่ 1 จากหนังสือประกาศกอิสยาห์ แม้เนื้อความในบทอ่านจะพุ่งเล็งไปถึงองค์พระแมสสิยาห์ หรือ องค์พระผู้ไถ่ที่จะเสด็จมา แต่ในวันนี้พระศาสนจักรก็ได้เลือกบทอ่านนี้ เพื่อเอามาใช้ในโอกาส สมโภช ท่านยอห์น บัปติสท์

เนื้อหาในบทอ่านได้พูดถึง พันธกิจ หรือ หน้าที่ที่พระเจ้าทรงมอบให้ “ผู้รับใช้” ที่พระองค์ทรงเลือกเพื่อส่งเขาไปทำงานตามที่ทรงกำหนด

“ประชาชนที่อยู่สุดแดนไกล จงตั้งใจฟังเถิด พระเจ้าทรงเรียกข้าพเจ้า ก่อนที่ข้าพเจ้าเกิดมา พระองค์ทรงขนชื่อข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์มารดา” (อิสยาห์ 49 ข้อ 1)

การเรียกนั้นเป็นการเรียกตั้งแต่ก่อนเกิด การกำหนดชื่อก็ทำตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา นั่นคือความสำคัญของบุคคลคนนั้นที่ถูกพระเรียกและเลือก ไม่ใช่พระเรียกและเลือกแบบไม่รู้ อีไหนอีไหน แต่บุคคลผู้นั้นถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ก่อนเกิดในความตั้งใจของพระ

ทำให้นึกถึงสิ่งที่นักบุญเปาโลเคยเขียนไว้ในจดหมายของท่านฉบับหนึ่ง คือ เอเฟซัส บทที่ 1 ข้อ 3 ถึง 5

3 ขอถวายพระพรแต่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงอวยพรแก่เราโดยประทานพระพรนานาประการของพระจิตเจ้าจากสวรรค์เดชะพระคริสตเจ้า

4 พระเจ้าทรงเลือกสรรเราในพระคริสตเจ้าแล้ว เพื่อให้เราศักดิ์สิทธิ์และปราศจากมลทิน เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก

5 พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วที่จะให้เราเป็นบุตรบุญธรรม เดชะพระเยซูคริสตเจ้า ตามพระประสงค์ที่พอพระทัย

เราแต่ละคนที่เป็นคริสตชน เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นคริสตชนยิ่งกว่านั้น ให้เป็นบุตรบุญธรรม โดยองค์พระเป็นเจ้า เป็นการกำหนดไว้ล่วงหน้า ก่อนที่เราจะเกิดเสียด้วยซ้ำ

การเลือกนี้ถือเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่เราแต่ละคนได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่อนิจจา! คริสตชนจำนวนมหาศาล ไม่ได้รับรู้ และเห็นคุณค่าของเกียรติอันนี้

การถูกเลือกให้เป็นคริสตชน และเป็นบุตรบุญธรรมของพระเป็นเจ้า ยังมีเป้าหมายให้เรา ต้องเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และปราศจากมลทิน เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก (เอเฟซัส 1 ข้อ 4)

ดังนั้นการเป็นคริสตชนไม่ใช่เพียงแค่ มาวัดวันอาทิตย์ สวดภาวนา แก้บาปปรับศีลตามกำหนดแต่การเป็นคริสตชน และเป็นบุตรบุญธรรมของพระเป็นเจ้า ต้องทำมากกว่านั้น คือ ต้องไม่ข้องแวะ กับทุกสิ่งที่เป็นมลทิน ไม่ข้องแวะกับบาป หรือ ถ้าด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งเราต้องกลายเป็นผู้มีมลทิน หรือมีบาป ก็จะต้องไม่ปล่อยตัวให้จมอยู่ในมลทินบาปนั้น แต่ต้องรีบลุกขึ้นจากมลทิน และจากบาป อีกทั้งต้องพยายาม แก้ไขมลทิน และความบาปเหล่านั้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

อีกอย่างที่ต้องทำคือต้องเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยความรัก และสำหรับเรื่องนี้พระเยซูเจ้าทรงสอนไว้อย่างชัดเจน ว่าการดำเนินชีวิตในความรักเพื่อบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องทำอย่างไร

ขออ้างอิงสัก 2-3 ประโยคที่เป็นคำสั่งและคำสอนของพระเยซูเจ้า ซึ่งอยู่ในพระวรสารของยอห์น

+ ยอห์น 14 ข้อ 15 ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา

+ ยอห์น 14 ข้อ 21 ผู้ที่มีบทบัญญัติของเรา และปฏิบัติตามผู้นั้น รักเรา

+ ยอห์น 14 ข้อ 23 ผู้ใดรักเราผู้นั้นจะปฏิบัติตามวาจาของเรา

การปฏิบัติตามคำสอน และคำสั่งของพระเยซูเจ้าอย่างเคร่งครัด นอกจากจะเป็นการแสดงความรักต่อพระเยซูเจ้าแล้ว ยังเป็นการแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้องในเวลาเดียวกันเป็นการตอบสนองคำสอนที่ว่า **“จงรักพระเป็นเจ้า และจงรักเพื่อนพี่น้อง”** รักพระเป็นเจ้าด้วยการปฏิบัติตามพระวาจา รักเพื่อนพี่น้องก็เพราะพระวาจาแต่ละข้อแต่ละประการพุ่งเป้าไปที่ **“ไม่ทำให้พี่น้องเดือดร้อน”**

สวัสดี...

พ่อसानิจ